

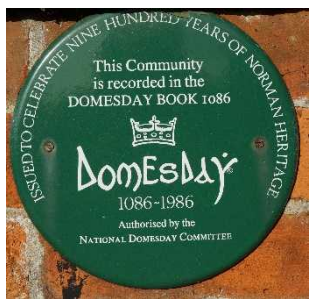
Deși are mai puțin de 300 locuitori, istoria satului Ladbroke este plină de personaje și povești. Citiți mai departe pentru a descoperi unele dintre ele și a afla mai multe despre patrimoniul nostru natural și creat de om.

Acum 200 de milioane de ani, satul Ladbroke era acoperit de apă! Principala rocă de sub picioarele noastre este Blue Lias, bogată în fosile, în special amoniți. Aratul scoate la iveală fragmente de fosile, iar specimene mari au fost găsite la săparea fundațiilor și a canalizărilor.

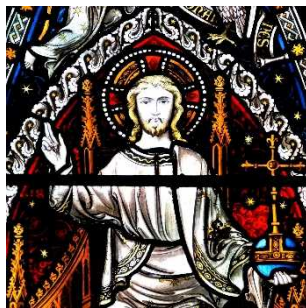

Acum 2000 de ani, fermierii noștri au ajutat la hrănirea Imperiului Roman În această zonă au existat mai multe ferme romane, iar un tezaur de peste 50 de monede romane a fost găsit îngropat pe un deal, chiar la sud de biserică.

Ladbroke era o comunitate înfloritoare atunci când normanzii au invadat satul Registrul Domesday consemnează că "Lodbroc" avea 33½ gospodării. Era mult mai mare decât Birmingham, care avea atunci doar 9 gospodării. Marile câmpuri deschise din jurul Ladbroke

erau cultivate în mod cooperativ, diferite persoane fiind responsabile de fâșii din acestea. În unele câmpuri încă se mai pot vedea sub iarbă crestele vechi și șanțurile de scurgere.

Biserica Ladbroke are peste 700 de ani vechime Are un turn vargat și vitralii frumoase. A fost restaurată în 1876 de celebrul arhitect victorian Sir George Gilbert Scott, mai cunoscut pentru fațada gării St Pancras din Londra. În interior se află memorialul de război din Ladbroke, care enumeră 9

oameni care au murit în Primul Război Mondial, 32 care s-au întors și statistici privind "The price of war, lest ye forget".

Proprietari celebri Familia Catesby a deținut conacul Ladbroke timp de 200 de ani, până când Robert Catesby, lider al complotului prafului de pușcă (Gunpowder Plot), l-a vândut în 1596. Noii proprietari, Alice și Robert Dudley, (fiul favoritului reginei Elisabeta I), au investit în mai

multe terenuri aici, cumpărând unele de la strămoșii prințesei Diana pentru "1.200 de lire sterline plus 20 de lire sterline pentru o rochie de catifea pentru Lady Spencer". Toate terenurile lor au fost confiscate atunci când Robert a abandonat-o pe Alice și a plecat în străinătate, refuzând să se supună ordinului regelui de a se întoarce. Alice a primit 300 de lire sterline pe an din chiriiile Ladbroke până când conacul a fost vândut în 1633.

Stăpânul tot ceea ce cercetează Familia Palmer a deținut conacul timp de aproape 300 de ani. Aceștia au transformat o fermă situată peste drum de vechiul conac într-o reședință grandioasă amplasată într-un parc. În 1638, au angajat topografi pentru a le cartografia

12 mai 1876
Prezența slabă. La cules de ciuboțica-cucului. Unele familii depind de veniturile obținute din ciuboțica-cucului pentru a cumpăra haine copiilor lor.

Cottage pentru „două găleți de udatură”. Copiii stăteau în afara lagarului, aruncând înapoi mingea scapata de prizonierii italieni care jucau fotbal în interior. Prizonierii au ajutat la curățarea râului de salcia de la Deppers Bridge, din care impleteau coșuri pe care le dădeau la schimb pentru ouă. Mai târziu acesta a devenit lagăr de prizonieri germani, cu garduri înalte. După război, a fost folosit pentru a găzdui persoane strămutate din Europa de Est până în 1984.

Motive pentru absențe Școala Ladbroke ar fi trebuit să se deschidă pe 10 ianuarie 1876, dar bancile, tablele și cărțile nu sosiseră așa ca evenimentul a fost amânat cu două săptămâni! Jurnalul școlii descrie o imagine pitorească a vieții rurale, vacanța de vară începea odată cu culesul recoltelor și printre motivele absențelor se număra culesul de ciuboțica-cucului care era vândută farmaciei din Southam.

Amintirile de război ale unui școlar Inițial, lagărul de prizonieri italieni din Radbourne Lane nu avea apă curentă, așa că unul dintre prizonieri, poreclit „Musso”, venea în fiecare zi la Sarah's

Marcând trecerea într-un nou mileniu În 1999 Millennium Green a fost plantat cu specii autohtone și alte specii, cum ar fi Castanul de India, introdus în Marea Britanie la sfârșitul secolului al XVI-lea. Piatra înaltă de lângă locul de joacă marchează locul unde a fost îngropată o capsulă a timpului. Este aceeași piatră cu minereu de fier din Hornton care conferă turnului bisericii dungile portocalii.

TRASEUL SATULUI LADBROKE

Materiale de construcții
Casele cu pereți din lemn aveau inițial spațiile dintre lemne umplute cu nuiele, dar la reparațiile ulterioare s-a folosit piatră sau cărămidă. Multe dintre acoperișurile de paie au dispărut, dar în Ladbroke au mai rămas patru. Priviți cu atenție și puteți vedea că două dintre ele au o

coamă tradițională, iar celelalte au o coamă ridicată, decorată cu puncte și curbe și cu un păun sau doi, "semnătura" meșterului.

Natură

Liliecii Pipistrelle se adăpostesc în interiorul bisericii Ladbroke în timpul zilei. Fiecare dintre ei poate mânca 3.000 de insecte pe noapte.

Ciorile de munte se împerechează de obicei pe viață. Se adăpostesc și își fac cuib în copacii din apropierea pârâului Lot iar în diminețile reci se așează pe coșurile de fum din jurul satului.

Ciocănițoarele mari pătațe își proclamă teritoriul primăvara ciocanind într-un trunchi de copac.

Stejarul Curcan crește rapid dar are o calitate slabă a lemnului. Ghindele se află în cupele cu peri.

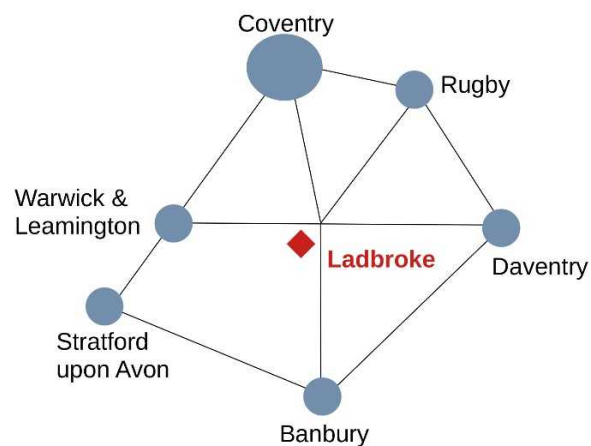
„Ladbroke? N-am auzit niciodată de el”

Locuitorii nu sunt surprinși de faptul că puțini oameni au descoperit bijuteria lor ascunsă. Turisții care caută magazine și cafenele ar fi dezamăgiți.

Comorile din Ladbroke se dezvăluie încet celor care au timp să exploreze acest sat pitoresc din Warwickshire.

Veniți să apreciați clădirile istorice, copacii maiestuoși și natura din jur. Alocați-vă puțin timp pentru a privi și în interiorul bisericii, vitraliile sunt și mai frumoase într-o zi luminoasă.

www.ladbrokeheritage.org.uk

Made possible with

**Heritage
Fund**

